

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-11-07
Besvaras senast
2017-11-15 kl. 12.00

Till socialminister Annika Strandhäll (S)

2017/18:229 Donation och transplantation av organ

Viljan att donera organ för transplantation är hög i Sverige. Enligt den statliga utredningen *Organdonation. En livsviktig verksamhet* (SOU 2015:84) är 85 procent av befolkningen positivt inställd till att donera sina organ efter sin död. Trots den höga donationsviljan ligger Sverige lågt när det gäller antalet genomförda organdonationer jämfört med länder som Norge, som är dubbelt så bra som vi och Spanien, som är världsledande.

För att öka tillgången på organ för transplantation föreslog utredningen ovan en lagstiftning liknande den som finns i ett antal europeiska länder. Den innebär att i en situation där all fortsatt aktiv behandling är meningslös och patienten ligger i en respirator på en intensivvårdsavdelning, skulle man kunna ställa frågan om organdonation till den närmaste familjen. Vid jakande svar skulle man genomföra organdonation enligt de rutiner som tillämpas bland annat i Storbritannien. Detta skulle kunna öka tillgången på organ för transplantation i Sverige, minska köerna till transplantation och minska antalet människor som dör i väntan på nytt organ.

Den 30 september 2017 var det 800 personer som väntade på organ, däribland 682 som väntade på njure och 30 som väntade på hjärta. Årligen dör ca 50 personer på väntelistan för nytt organ.

Nu meddelar regeringen att den lagstiftning som föreslås i utredningen *Organdonation. En livsviktig verksamhet* inte går att genomföra.

Min fråga till socialminister Annika Strandhäll är därför:

Vilka lagstiftningsåtgärder avser regeringen att genomföra för att möjliggöra fler organtransplantationer i Sverige och därmed rädda fler människor till livet?

.....

Barbro Westerholm (L)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders